

Fjerde næstformand (Margrete Auken):

Hr. Peter Duetoft. Så tror jeg, vi går til ord-førerrækken bagefter.

(Kort bemærkning).

Peter Duetoft (CD):

Til hr. Frank Aaen: Ideologi er noget møg. Ideologi hører ikke hjemme i det danske samfund i den forstand, som hr. Frank Aaen ønsker det.

Der skal ikke være større spændvidde, der skal ikke være flere slagsmål i Folketinget politisk, end der er i det danske samfund. Folketinget skal afspejle det danske samfund, og det danske samfund er ikke et ideologisk klassekæmpningssamfund. Det danske samfund er et samarbejdsamfund. Det foregår på arbejdspladserne. Det foregår overalt. Det foregår i foreninger, og det foregår i hele det danske samfund, at mennesker står sammen. Det er det, det danske samfund er blevet stærkt af. Det er det, velfærdssamfundet er blevet skabt af. Det er det, den økonomiske fremgang, den høje materielle standard, vores profil også internationalt er blevet skabt af. Danskerne har stået sammen om at løse nogle problemer i stedet for at bekæmpe hinanden.

Derfor hører ideologi i den gammeldags hr. Frank Aaenske forstand ikke hjemme i det danske samfund, for danskerne vil ikke have det. Det kan vi jo heldigvis også se, for de ideologiske partier, der virkelig slår sig for brystet og kommer med fanerne og alt det her i tide og utide, er ikke så store her i Folketinget.

Folketinget skal afspejle befolkningen. Der skal ikke være mere klassekamp eller noget andet herinde, end der er ude omkring.

Tredje næstformand (Poul Nødgaard):

Og så er det fru Elisabeth Arnold som ordfører.

Elisabeth Arnold (RV):

Enhedslisten har rejst denne forespørgsel, og det er fremgået tydeligt af den efterhånden 4 timer lange debat, at hr. Frank Aaen navnlig er sur over, at Socialdemokratiet har lavet et forlig med den borgerlige side af Folketinget.

Det er selvfølgelig ærgerligt, for hr. Frank Aaen har selv peget på hr. Poul Nyrup Rasmussen som statsminister, og regeringen består altså af Socialdemokratiet og Det Radikale Venstre, og vi har gennemført et finanslovforlig til anden side end hr. Frank Aaen.

Så er der mulighed for tre forskellige reaktioner.

Den ene er at sige: O.k., en mindretalsregering har selvfølgelig ret til at finde det flertal, den kan finde rundtomkring i det politiske landskab. Det er dens mulighed for at manøvrere, og det vil vi ikke forhindre den i at gøre.

Den anden mulighed er at blive grebet af et sandt raseri og sige: Det vil vi simpelt hen ikke finde os i, vi vælter den regering. Vi har peget på den, den gør noget andet end det, vi vil have. Vi trækker simpelt hen tæppet væk under den.

Den tredje mulighed er at sige: Vi bryder os ikke om, at regeringen opfører sig på den måde, vi må have nogle stærkere bindinger på den, vi vil med i den.

Der er i realiteten de tre muligheder.

Det, der er kommet nu, er ingen af delene. Det er simpelt hen en debat, som til forveksling ligner en åbningsdebat, en finanslovdebat eller en afslutningsdebat. Det er også helt fint; sådan nogle debatter skal vi have en gang imellem herinde, og vi kan også godt tage én til om en uge eller to. Men hr. Frank Aaens frustrationer over, at regeringen har fundet et flertal til anden side end dér, hvor hr. Frank Aaen befinder sig, og hvilke konklusioner han vil drage af den situation, må han jo gøre op med sig selv og sit eget parti. Det kan vi fra andre partier her i Folketinget ikke hjælpe hr. Frank Aaen med.

Jeg synes allerede, debatten har varet længe, og jeg tror ikke, jeg kan tilføje så frygtelig meget nyt i øvrigt, men blot sige om det forslag til vedtagelse, der er fremsat af Venstre, De Konservative, CD og Kristeligt Folkeparti, at det beskriver jo, som hr. Jacob Buksti meget rigtigt beskrev det for et par omgange siden, at det er juleaften hele året, og fru Ulla Tørnæs gav oven i købet hr. Jacob Buksti ret: Ja, det er rigtigt, sådan er Venstres politik, det er juleaften hele året, det er derfor, Venstre får så megen fremgang i meningsmålingerne.

Jeg synes alligevel, det er utroligt at skulle høre fra Venstres politiske ordfører, at det er sådan, Venstre fører politik.

Når man så tænker på, at Venstre op til valget i marts 1998 udstedte løfter for 30 mia. kr., som der ikke var nogen dækning for – der var ingen beskrivelser af skattestigninger eller noget som helst, men der var yderligere udgifter eller skattelettelser for 30 mia. kr. – så vil det jo altså før eller siden gå op for vælgerne, at det ikke er juleaften hele året. Der er også mandage, og der er også terminsdage, hvor man skal betale regningerne, og der er grå og sure dage